

Президент Запевняє Филиппинцям Свободу, Охорону і Незалежність, Даючи їм Признання за Лицарську Оборону - Підбиті „Осю” Народи Будуть Визволені, Заявляють Рузвелт і Чорчил

ПРЕЗИДЕНТ ПРИРІКАЄ ФИЛИППИНАМ ДАЛЬШУ ПОМІЧ АМЕРИКИ

ВАШИНГТОН. — Опрокидуючи чванькуваті заяви японців про їх перемоги на Филиппінах, президент Рузвелт в офіційному повідомленні приобіцяв, що відважні филиппінці одержать всебічну поміч у їх боротьбі проти японського наїздника. Рівночасно департамент маринарки повідомляє, що всі заповідання японського уряду про це, нібито американська флоту була „безсильною”, є звичайною пропагандою, обчисленою на це, щоб ввести в ряди альянтів замішання. У своїй промові президент Рузвелт сказав, що не тільки Америка епішить з поміччю на оборону Филиппін, але для цієї цілі призначено теж ресурси Великої Британії. Голяндської Індії та Китаю. Він рівнож заявив, що американський нарід збереже та охоронить незалежність Филиппін.

АМЕРИКА І ВЕЛИКА БРИТАНІЯ ЗВІДНЯТЬ ЗЕМЛІ ЗАГАРБАНІ ДИКТАТОРАМИ

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвелт і прем'єр Чорчил дали офіційне приречення представникам союзницьких держав, що буде зроблене все, що є в силах тих держав, щоб повернути незалежність окупованих тепер диктаторами країн. Президент мав сказати альянським дипломатам, що цим разом припилюється, щоб Німеччина була розброєна та такою остала. Питання звільнення окупованих земель було піднесене минулого тижня рівнож на конференції між Сталіним і Іденом в Москві, де порушувало питання т. зв. східних границь Польщі, що відноситься до українських і білоруських земель. Заяву Рузвелта й Чорчила інтерпретують в той спосіб, що Америка й Англія визнають в принципі право кожного народу на незалежність та задумують його приміняти по успішному закінченні теперішньої війни.

АЛІАНТИ МУСЯТЬ КОНТРОЛЮВАТИ ГРОШІ, КАЖЕ СЕН. ОСТІН

ВАШИНГТОН. — Сенатор Ості з Вермонт заявив, що Америка, Англія, Росія та Китай мусять виробити певний план валютної виміни, бо це являється однією з головних річей у боротьбі з тоталітарними державами. Він сказав журналістам, що фінансові проблеми будуть одним з найважливіших предметів нарад Конгресу, який почне свої наради з початком січня 1942 р.

УРЯД ФИЛИППІНІВ ПЕРЕНЕСЕТЬСЯ ДО ВАШИНГТОНУ, ЯКЩО ЛУЗОН УПАДЕ

ВАШИНГТОН. — Повідомляють, що в столиці роблять заходи, щоб перенести столицю Филиппін до Вашингтону, якщо японські окупанти захоплять острів Лузон. Такі приготування не означають, начеб то Вашингтон удавав Филиппини за втрачені. Це тільки заповідає, що филиппінський уряд остане даліше у війні без огляду на територіальні втрати. Це також малоб бути противагою проти евентуального буфонарного уряду, який можуть поставити японці в Манілі.

КАЖУТЬ, ЩО ВІЛСОН МАВ ДОБРИЙ ПЛАН

ВАШИНГТОН. — Сенатор Гуффі з Пенсильвенії заявив, що теперішній конфлікт можна було уникнути, колиб Америка була пішла за радою Вудрова Вилсона та всебічно піддержала Лігу Націй. Промовляючи на радіо з нагоди 85-річчя уродин Вилсона, сенатор твердив, що шляхотні почини Вилсона були зведені демагогами в нівець. Він покликуювався на слова Вилсона Чорчила з його промови в американському Конгресі, що колиб альянти були держалися разом по першій світовій заверусі, то не булоб тепер цього лихоліття, яким є сучасна війна.

ЯПОНЦІ ПОШИРЮЮТЬ БРЕХЛИВІ ПОГОЛОСКИ

САН ФРАНЦИСКО (Кал.). — Якою „правдою” послуговуються японці може ствердити факт, що їхня пропаганда го-лосить, що японські літаки „бомбардували” Сан Франціско. Багато мешканців Сан Франціско, які чули що японську пропаганду, переконалися, що методи японців є такі самі як методи німців, коли ходить про намагання навести замішання в рядах тих, що воюють проти них. В Німеччині від вибуху війни веде таку брехливу пропаганду в англійській мові т. зв. „лорд Гав Гав”, англійський ренегат, який старається ввести замішання серед англійського народу. Такої самої тактики беруться тепер японці, коли на англійській мові стараються „страшити” американський нарід.

ЯПОНЦІ БОМБАРДУЮТЬ БЕЗБОРОННУ ТА НЕУКРІПЛЕНУ МАНІЛЮ

МАНІЛІА. — Японські наїзники бомбардували в неділю двічі безборонну Манілію, нищучи школи, мешкальні доми та публичні будинки. Численні вбиті ще не вигребані з румовищ. Бомби знищили цінні під історичним оглядом вали міста, т. зв. Інтрамурос. Знищено ряд публичних будинків як будинок редакції „Дейлі Гералд”, католицький каледж Сан Хуана. Всі американські кораблі вийшли з пристані, щоб уникнути бомбових нападів. Понижені рівнож численні бізнесові будинки. Поліція робить облави на парашутистів, про яких донесено, олінаже ці донесення виявилися безпідставними. Токію не визнавши Манілі „отвертим містом”, заповідає, що буде її далі бомбардувати як „осередок мілітарного опору”.

АМЕРИКАНСЬКО-ФИЛИППІНСЬКІ ВІЙСЬКА ЗДЕРЖУЮТЬ ЯПОНЦІВ

МАНІЛІА. — З головної квартири ген. МекАртура повідомляють, що не зважаючи на посилені наступи японців, у віддалі 63 миль на південний схід від Манілі, американські та филиппінські війська здержують ворога, завдаючи йому поразні втрати. Японці посуваються завдовж шийки Табаас з місцевості Мавбан, де вони зуміли висадити на берег більші сили. В околиці залуви Лінгаен, на північ від Манілі, американсько-филиппінські війська ставлять японцям завзятий опір, а в одному відтинку змусили наїзників до відвороту.

СПОКІЙ І ПОРЯДОК НА ГАВАЙСЬКИХ ОСТРОВАХ

ГОНОЛЮЛЮ. — Ген. Делос Емонс, командант гарнізону, видав відозву, в якій дякує цивільному населенню за співпрацю з військом для спільної оборони перед японським наїзником. Взагалі згадується, що цивільне населення не далося застрашити японським літаком, а поведлося достойно та віддало неоцінені прислуги армії. Як відомо, від часу першого японського нападу на Перл Гарбор, 7. грудня, на Гавайських Островах панує спокій і порядок.

БРИТІЙСЬКИЙ НАЇЗД НА НОРВЕГІЮ

Бритійські війська, в полученні з кораблями і літаками, робили наїзд на норвежські околиці. Бритійська команда подає, що той наїзд був малих розмірів і він вповні вдався. Військо, висівши на беріг, знищило те, що мало знищити, а всі кораблі вернулися ціло, не зазнавши найменшого ушкодження. Цей наїзд, як попередні того самого роду, мали в першу чергу пробний характер.

Але німецькі власті, стверджуючи цей наїзд, приписують йому далеко ширші розміри. Водночас вони кажуть, що бритійці понесли при тім великі втрати в кораблях і літаках. В міжнародних політичних колах говорять, що німці, перебільшуючи цей наїзд, мають на увазі морально оправдати задумані ними репресії супроти норвежців і загострення там режиму. Багато норвежців тихцем помагає бритійцям.

ЯПОНЦІ ВИСАДИЛИ ВІЙСЬКО НАПРОТИ СІНГАПУРУ

Японці при помочи літаків висадили певну частину свого війська на острові Суматра, в тій частині, що положена найближче до бритійської бази Сінгапур. Місцеві голяндські війська відразу взялися за вичищення тих околиць з японських наїзників.

З ІСТОРИЧНОЇ ВІЗИТИ В БІЛОМУ ДОМІ. Президент Рузвелт і Вінстон Чорчил вибираються з Білого Дому до методистської церкви в Вашингтоні на Різдвяну відправу. На світлині від лівої руки до правої: лорд Бівербрук, пані Рузвелтова, прем'єр Чорчил, президент Рузвелт та Генерал Вотсон.

МІНІСТЕР АНТОНІ ІДЕН КОНФЕРУЄ В МОСКВІ ЗО СТАЛІНОМ

ЛОНДОН. — Бритійський уряд подав новинку, що бритійський міністер закордонних справ, Антоні Іден, вже від двох тижнів перебуває в Москві, де переговорював зо Сталіним в цілі налаштанні тісної співпраці в воєнних зусиллях проти Німеччини. Ці розмови були пляновані і започатковані ще перед тим, як Японія напала на Америку, тому їх головною точкою не могло бути наклонення Советів до війни з Японією. Як виходить з цих донесень бритійського уряду підчас своїх нарад вони цієї справи не порушували. А коли й порушували то не договорились до нічого і Совети не задумують виповідати Японії війни. В інших точках, говорить бритійський уряд, між Советами і Британією прийшло до повного порозуміння.

ЯПОНЦІ БУДУТЬ ДАЛІ БОМБАРДУВАТИ МАНІЛЮ

ТОКІО. — Представник японського міністерства війни заявив, що японці будуть далі бомбардувати Манілію, хоч американці зо свого боку признали її „відкритим містом” і забрали звітдам військо та протилетунські гармати. Японія не зобовязана рахуватись з таким одностороннім рішенням американців, говорив представник японських збройних сил. Манілі є першим центром американського опору в Філіппінах, говорив він.

ЯПОНЦІ ПОБОЮЮТЬСЯ ВІДПЛАТИ.

ТОКІО. — По цілій Японії власті розпочали широкі вправи, як гасити вогонь, спричинений летунськими підпадами. З тих вправ виходить, що японці уважають підпали найбільшою небезпекю для себе. Їх міста в переважачій більшості побудовані з дерева і дуже легко запальні.

НАРАДИ БРИТІЙЦІВ З КИТАЙЦЯМИ.

СІНГАПУР. — Бритійський командант на Далекім Сході, ген. Вавел, мав побачення з китайським начальним вождом, маршалом Чун Кай Шеком. Вони уклали спільну воєнну акцію проти японців. Китайські війська дістануть велику піддержку у формі різних воєнних машин. Також бритійські, американські й голяндські війська будуть доволіно переступати китайську територію, щоб атакувати японців в їх найслабших місцях.

ЯПОНЦІ ПАРАДУЮТЬ В ГОН КОНГУ.

ГОН КОНГ. — Японські війська влаштували в Гон Конгу парад з нагоди здобуття цієї бази від бритійців. Військо дефілювало перед своїми генералами. Як подають японські кола японці взяли в Гон Конгу поверх шість тисяч бритійців в полон. (З бритійських кола попередньо подавали, що в Гон Конгу було 20,000 бритійської залози. Якщоб японці взяли лиш шість тисяч, решта мусіла згинуту в боротьбі).

МІНІСТЕР МОЙН ПРО ПОВОРОТ ГОН КОНГУ.

ЛОНДОН. — Бритійський міністер колоній, лорд Мойн, в радієвім посланні до населення Гон Конгу заявив, що Гон Конг ще поверне назад у бритійські руки, треба лиш зачекати. Переможний кінець війни вирішить все.

МОСКВА ПОВЕРТАЄ ДО НОРМАЛЬНОГО.

МОСКВА. — Чужинські журналісти, які при допомозі советських властей робили обїздки по фронті, тепер вернули назад до Москви. В Москві вони застали досить упорядковані відносини. Життя повертає до старого ладу. Деякі фабрики вже починають працювати. Але багато фабрик не поверне до праці тому, бо їх машинерію уряд вивіз раніше на схід. Там на сході з тих машин потворено нові фабрики, які вже продукують потрібні воєнні продукти. На фронті чужинські журналісти знаходили багато поломаної німецької машинерії, що було доказом, що німці в поспіху і під напором советського війська відступали взад, а не „після уложеного плану”.

АВСТРАЛІЯ ОЧІКУЄ АМЕРИКАНСЬКОГО ВІЙСЬКА.

КАНБЕРА. — В австралійських колах говорять, що Австралія стане головною базою, з якої будуть вестись проті-японські операції на Далекім Сході. Цю чутку підтверджує це, що в багатьох австралійських містах списують готелеві кімнати і різні приміщення, які моглиб надаватись для армії.

БОІ В СЕРБІ.

„АНКАРА. — Бої в Сербії, між німецькими окупаційними властями і сербськими повстанцями, не вгавають. В останніх часах німці почали відтягати з відлюдних гористих околиць своє військо, бо повстанці завдавали йому великі втрати.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.,
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед
появою числа, в котрім оголошувач хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

Як є з Українськими Почуваннями?

Коли з свободної й багатой Америки ми думали, як допомогти тим, з яких крові ми походимо, щоб їм стало легше жити — то це було зовсім-природне явище. Коли ми допомагали тій українській землі, з якої ми вийшли, щоб і вона стала свободною, як стала нею американська земля, то й це було природне й зрозуміле. А якби ми були поступали інакше, то, як нам здається, ми не вартували б навіть бути громадянами Злучених Держав. Себто того краю, який завжди мав тепле серце для всіх гнетених і поневолених. Він же саме тепер пішов до війни, бо не хотів глядіти спокійним оком на світові насильства, докорувані над цілими державами і народами, як теж на цілковитий занепад міжнародної етики і моралі, яких місце займав звичайний бандитизм. Колиж так є, то чиж можна нам далі не співчувати з тим українським народом, що то вже так довго терпів від варварства, а тепер опинився у новій неволі? І чи можемо далі не допомагати всьому тому, що веде український народ до справжнього визволення?

Очевидно, що перший і головний наш обов'язок є дбати про Америку, про її захист і її добро. Але можемо теж працювати в тому напрямі, щоб у мировім плані Злучених Держав і її союзників було місце й для справи визволення України та признання українському народові права на вільне й самостійне життя.

Правда, може хтось запитати, чи є вигляди на те, щоб виграти Злучених Держав могла принести визволення теж і українському народові. Та на те можна відповісти, що Атлантицька Декларація заповідає ліквідацію насильств над народами і державами, значить і над українським народом. А далі: а чи є які-небудь вигляди на самостійну Україну в теперішньому її положенні, в „новому ладі“ Гітлера?

Супроти цього нам, американським українцям, треба стояти далі при тому, що ми проголошували з нагоди Перших Листопадів, Свят Соборності, протестатійних віч і демонстрацій та т. п. А ми прещинь завжди підкреслили, що український народ мусить у першу чергу визволитись сам своїми власними силами, своєю власною боротьбою з окупантами. Це перше й найважливіше й на тому базувалася новітній визвольний український рух. А далі ми стверджували, що ніякі гарні слова, ніякі обіцянки, ніякі полехи, посади чи посадовські чи які інші мандати не сміють зводити української національної політики на шлях угодовости, укладів з тими, що його поневолюють і загарбують його землі. І, як знаємо, все, що було в українському народі добре, бойове й ідейне, саме так ці справи розуміло, за це терпіло й життям накладало. А ми, американці з українського роду, були горді, що там на українських землях є люди, що такі благородні й ідейні, що так високо ставлять ідеали свободи і так дуже їх шанують. І помагали ми їм, як і чим могли.

Ось ті наші почування в нічому не змінилися. Ми далі переконані, що все, що чесне й благородне в Україні, буде далі боротись за давні ідеали і рішучо не схилить голови перед ніяким окупантом, включно з Гітлером.

СТВЕРДНУТИ

Тут невдача і там невдача. І до цих признаватись в тому виглядає, що можна сподіватись наразі нових невдач, коли іде про боротьбу на Північному. Таке читаємо тепер в американській пресі, коли вона вивисняє передавані нею „злі новини“. Та проте ті „злі новини“, дивним дивом, не беремо трагічно. Не нарікаємо з цієї причини на нікого. Навіть не складаємо вини на тих, що може й завинили, а як і обвинувачуємо їх, то робимо це з розвагою. Кажемо виждати, поки справи будуть вивиснені й розслідувані об'єктивно.

Нам здається, що було б добре нашому громадянству добре слідувати за ось такими провами. А це тому, що в нас звичайно є багато запалу, коли щось починається, а дуже мало, коли діло рветься, коли щось не іде так, як ми собі планували чи уявляли. Ми скорі до переполоху. До того, щоб повірити в часа заколоту чи небезпеки всьому тому, що нищить наші сили, що підкопує взаємне довіря. Це знають наші власні, себто внутрішні вороги, як й інші. І використовують найменший заколот на те, щоб скористатися з нашої „м'якості“ й легковірної вдачі й нас підкосити. Тому, кому як кому, але нам — душевний гарт такий потрібний.

Американський народ переживає тепер таку історичну боротьбу, якої ще не мав за весь час свого існування. Щоб виграти війну і перемогти ворогів ще замало мати багату країну. Навіть замало мати велике населення і мільйони людей, що їх можна затягнути в ряди армії. Ще треба сильних характерів! Треба вміти переносити нещастя, навіть великі невдачі. І то переносити в такий спосіб, щоб можна було отверто й сміло

до цих признаватись в тому переконанні, що такі невдачі не заломлять нації, а навпаки, ще її заставлять до більших жертв і до більшого завзяття. Ось те і діється тепер з американським народом.

Замітне те, що з самого початку цієї війни почали американці саме на ту обставину звертати пильну увагу. І цілком зрозуміло. Америка була довгий час прямо „раєм“ у порівнянні з іншими землями світа. Американці, головною молоді, що користали з благодатей цього краю, коли деінде була бужда, хаос чи війна, могли в порівнянні з іншими народами „змякнути“, бо виростили на вигодах. І до певної міри так було. Це можна було легко пізнати на тих хлопцях, що пішли до війська. Ось тому вдарено з всіх боків на ту „м'якість“, як на можливо найбільшу небезпеку. Та як виявляється, та м'якість таки не вросла в американців загибою. За короткий час, себто відколи Злучені Держави опинилися у дійсній війні, видно всюди наглядну зміну. Американський характер виявив себе і в теперішньому поколінні тим, чим був давніше. Раз американці побачили небезпеку і рішилися, що з нею треба боротись, ніщо їх тепер не залькає. Злу новину приймають як і добру, як щось таке, що йде впарі, що є самозрозумілим у величчю змаганню. Вони навіть приготували на найгірше. Тільки не припускають одного, а саме того, щоб вони могли не перемогти. Ось та віра в певну остаточну перемогу є тим, що стали їх волю. Вона сильна тому, що опирається на слушні справи, за яку іде боротьба, на тому, що Америка опинилася у війні, обороняючи ідеали, а ніщо інше.

ПОВОЄННА РОЛЯ КОМУНІСТИЧНОЇ РОСІЇ

„Так тепер виглядає, що Гітлер програв — і це перемогла його Росія, а не Британія чи Злучені Держави Америки. Коли так, то це найбільш відрадний зворот подій, за який альянти могли в сучасну пору молитись. Зрозуміло, що коли російські перемоги будуть продовжатись до остаточного розгрому німецької мілітарної сили, ми знайдемося перед можливістю, що Росія стане настоювати на комунізації Європи. Цар Александр I. настоював на ав-

тократизування Європи після того, як його армія дала Наполеонові такого прочухана, що довів його остаточно до Ватерло. Тому може так стати, що колиб, та якби, наш ворог перший, на нашій списку — Німеччина — був покінчений, ми готові побачити, що комуністична Росія є нашим черговим ворогом, з яким ми муситимемо воювати. Та не журимся тим дуже тепер. Все думаймо, що в цю хвилину ми маємо другого ворога — Японію — який вияв-

ляє не малий поспіх. Генерал МекАртур далеко від головних територій Америки і він має мало війська. Японія лежить близько Філіппін і має багато війська, з якого чимало тепер гризе незрушні береги Лузону. Тому присвячуємо нашу увагу в теперішню хвилину до того, щоб побороти ворога ч. 1 і ворога ч. 2, засобами, які лиш маємо до розпорядимості, ще заки зачнем журитись тим, що, мовляв, одного дня нам прийде до воювати Росію, або покласти край спробі Йосифа Сталіна освободити світ на його спосіб. Проте не дурім себе, що Росія одного дня не може стати нашим ворогом ч. 3!.

Так пише про Росію нью-йоркська газета „Дейлі Нюз“ в своїй редакційній статті з 23 грудня б. р., а наводимо цей погляд тому, бо він відістоє покривається з нашим. Правда, ми частіше висловлюємо думку, що Росії не треба вірити, ніж це роблять американські часописи, що виходять в англійській мові і можливо, в дечому занадто звертаємо увагу на того „ворога ч. 3“, хоч в теперішню хвилину Америка має двох інших, більш небезпечних ворогів. Але ми так поступаємо тому, бо нам здається, що ми краще інших американців відчуваємо ту небезпеку, яка грозить з боку комунізму.

Комунізм це та недуга, яка поза Росією перша діткнула той край, з якого ми походимо, себто Україну, викликаючи там в перших хвилинах галюцинації кращої нової долі, а опісля спричиняючи тим тяжче розчарування. Ми знаємо краще що то є комунізм, ніж це знають інші американці. Ми знаємо підступність комуністичних метод і тому вважаємо своїм обов'язком охоронити перед комуністичною отрутою тих громадян, на яких можемо мати вплив.

Другим нашим завданням є виворити надії в 45,000,000 українців на кращу долю, з хвилею як наступить перемога нашого, англо-саксонського табору. Багато українців — мільйони з них — боряться нині проти німецької навали тому, бо мають у серці віру, що по війні пропаде сатанічна комуністична влада і на її місці наступить справжня демократія, така, як її розуміють англо-саксонські краї. Але багато з українців, дивлячись, що Союзи в тісній союзі з тим англо-саксонським табором, зневірившись в той табор і вони переконані, що по війні більшовизм так вкоріниться в Союзах, що не лиш безпосередньо поневолені ним народи не відстануть нагоди визволитись

3 Поїздки до Великої Британії

Перед півтора місяцем вернули до Канади з поїздки до Великої Британії відомі канадські письменники і журналісти: Б. К. Сандвел, Бішоп Ренісон, Д. Б. Роджерс, М. Л. МекМеніш та інші. Дивним дивом усі вони в своїх заявах щодо вражень, які вивезли з Великої Британії, дуже годяться з собою, і так пишуть вони в своїх журналах, що населення Великої Британії є певне, що німцям не владиться перемогти В. Британії, та що Англія відпре кожний німецький атак на британські острови. Бритійське населення готове перетерпіти найтяжчі повітряні атаки і витримає німецьку блокаду, а що більше, при дотеперішній

помочі Злучених Держав, яка тепер, по їхнім приступленню отверто до війни, значно збільшиться, скріпить і побільшить свої воєнні сили. Бритійська витривалість залежить від американської операції, котру британці представляють собі не лиш як поміч в обороні перед наїздом з островів, але як дієсну поміч у розгромі Німеччини.

Бритійське населення здає собі з того справу, що розгром Німеччини може наступити лише через інвазію європейського континенту. Також є воно тої гадки, що кожне інше закінчення війни було би німецькою перемогою, або відложенням дальшої війни на якийсь тільки час, себто до хвили, поки німці наберуть нових сил. Бритійці знають це добре, що по раз третій їхній край не був би в силі боротись з німецьким імперіалізмом і зусиллям заволодіти цілим світом.

Щодо можливості інвазії європейського континенту, то опінія є поділена. Масі, а мабуть і сам прем'єр В. Чорчил, є за те, а військові кола кажуть, що на це не прийшов ще час.

Та безсторонно застановляючись над цією справою виглядає, що інвазія європейського континенту може бути вловні успішною лиш при американській допомозі. Сама В. Британія має замало сил, щоб відважитись на таке трудне діло, яким буде інвазія європейського континенту.

Коли розмовляється з людьми в В. Британії, то приходиться до переконання, що британці бажать перемоги не так для себе, але бажалиб, щоб перемога над Німеччиною принесла мир, справедливості і нормальні умовини розвитку для усіх народів. У В. Британії помітні тепер великі симпатії для Советської Росії, а також щире бажання, щоб Росія по тій війні могла відграти поважнішу роль на сході Європи, як держава, котрою правиться в нормальній і цивілізованій спосіб. Опінія, яка дається чути в вищих англійських класах, що було б добре, колиб Німеччина й Росія взаємно себе пожерли, стрічає рішучий осуд публічної опінії, яка не бажає собі, щоб полишити Советську Росію її власній долі в війні з націоналістичною Німеччиною. Ідея, що Німеччина є багіном проти комунізму, вигисла цілковито в Великій Британії й здається, що вже не відіже.

Психологічне зусилля британського населення є невичайно велике і тому міг би повстати рух за компромісним миром, якщо б британський народ, утратив віру в можливість повної перемоги. Бритійський народ, здається, відчуває це, що ця війна мусить закінчитись повною перемогою над Німеччиною, а не лиш унерухомленням фронтів, завішанням зброї та компромісним миром. На гадку британського загалу такий мир був би рівнозначний з поразкою.

НІМЕЦЬКІ ВІЙСЬКА В БОЛГАРІЇ

АНКАРА. — До Болгарії напливає чимраз більше німецького війська. Місцеві влади під наглядом німецьких знавців розбудовують летунські майдани, будують нові касарні і гаражі, немов би вони приготувались до прийняття іще більших військових сил. Цього роду новинки з Болгарії викликають прикрі почуття серед турків, які побоюються, що німці можуть відірвати на них, щоб через Туреччину вдертись на Близький Схід, зокрема до Іраку та Ірану, де є великі поклади нафти.

НА СЕЛІ

Повість

(23) М. ШКОЛИЧЕНКА

— Шож отсе ви, діду, такої малюнки нарвали? Подивіться, скільки тут зелених ягід!

— Не видно, паночку! Я тільки вибирав тільки найбільшійшій, а чи спіла вона, чи ні — по нощі не вгадаєш.

Уляна Іванівна вкинула в рот декілька ягід і звернувшись до Мисака запитала:

— Так, чи вжеж такі справи не придумали ви собі жалючого діла?

— Признаюсь і каюсь... Життя моє складалося з самого дитинства так, що я пішов тільки по одній стежці... Я пізнав уже це дуже ясно, запевнявся в цьому, а до діла всеж таки не додумався.

Уляна Іванівна замість відповіди повернувшись до діда і серйозно промовила:

— Чогож ти, діду, стоїш?

Зробив своє діло, тай з Богом! Не добре вислухувати чужу розмову, це неввічливо!

— Я так собі, Уляно Іванівно, — я зовсім не підслухати, а приємно мені, що ви у нас у гостині.

— Спасибі, добре, я дуже рада!

Дід пішов. Мисак похлюпив своєю головою і сидів мовчки. Йому ніяково було, що Уляна Іванівна протнула діда Омеляка, він не міг би цього зробити ніколи, а колиб і треба було, так якось інакше.

Уляна Іванівна спостерегла Мисака внутрішній стан і промовила до нього:

— Чого ви так замислились та засмутились? Ви думаєте, що я неввічлива, що грубіянка, що невихована? Зразу видно, що ви не знаєте селян. Ви ду-

маєте, що дід образився, а я вас запевняю, що ні. У нього почуття сальної ввічливості з усіма тонкостями зовсім незвичинене так, як у вас, а через те і треба завважати йому те, чого він гаразд не розуміє, завважати ясно, просто, без жадних церемоній, а так, як завважає дітям учитель в школі. Народ треба учить скрізь, на кожному кроці, треба виховувати його. Колиб старий розумів, що стоять та слухати розмову неввічливо в таких випадках, то, запевняю вас, він би ніколи цього не зробив, а коли зробив — значить не знає, а коли не знає — значить учить треба, щоб знав. Народ поважає панів не тих, що ввічливо звертаються до нього на „ви“ та подають свою руку, о ні, — такі пани йому не цікаві і не потрібні. Звертайтеся до народу хочаб і на „ти“, ніколи не подавайте йому своєї руки, не сядовіть його поруч з собою за стіл, але дбайте про його інтереси, і ви будете тоді справжній пан; вас і шанувати будуть і слухатись і навіть ніколи ніхто не образиться, коли і подає

добре. Придбайте тільки собі віру народу, а придбайте її зовсім не легко. Народ дуже тонко розуміє інтелігенцію і зовсім справедливо поділив її на три категорії, а саме: на панів, в змислі дармоїдів, на панів-народолюбів, це ті, що подають руку та сажать з собою за стіл, і на панів в дійсному розумінні, тоб то на тих панів, що зовуть люди „дійсний пан“. Розумієте ви мене, чи ні?

— Не зовсім.

— Дбаймо пояснити краще. Ви, паніклад, пан-народолюбець. Народ не вживає такого терміну, він просто говорить: гарний пан, дійсний пан. Просто пан, або великий пан, на всю тубу пан, — це ті пани, що народ уважає їх за свою болячку і ненавидить з усієї душі; гарний пан, або як я кажу „пан-народолюбець“, це люди усіх лаше, але сіна, віса або хліба нікому не дає, хоч і не забороняє давати, признає навіть, що так і слід, а коли розсердиться, той поже того, кого любить і не буде каятись.

Дійсний пан (панів цього поділу найменше) на „ви“ до селян не звертається, руки їм не подає, за стіл з собою не сажая, говорить селянином, що він жорсткий, неосвічений, нечесний, грубіянский, а тимчасом народ шанує його, слухає, поважає і навіть любить, кажу: навіть, бо заробити панови любов народу, — це дуже трудно. Для цього не досить знати народ, ні, тут треба і знати його добре і бути йому корисним і аж тоді тільки будуть любити вас і вірити вам. Ви знаєте, як народ відноситься до панів?

— Знаю, потроха.

— Відомо вам, що народ уважає панів за учених дурнів?

— Цього не знаю і не розумію.

— Так я поясню вам. Народ знає, що пани освічені та тільки не вірять, що вони розумні, тоб то практичні. Розумними називає народ тільки людей практичних, — розуміння таке вузьке, звичайне, алеж інакше, поки що, народ і не може називати розумних. Убоге народне життя економічне виробляє в ньому матеріалізм,

(Дальше буде).

Память Іх від Роду в Ріді

Читаючи історію людства, надбудуємо дуже часто пам'ятки-свідки збережені на папірусах, каміннях та металевих плитах і в пропам'ятних Золотих Книгах, які вказують на благородні та величезні цінні змагання і здобутки володарів, духовних, учених та звичайних людей, що знаннями, трудами та жертвою причинили до розвитку культури-добробуту їхніх часів, а що стало основою цього, з чого нині ми всі користуємося.

Без цих свідків теперішнє людство остало би дуже далеко позад.

Такими свідками славиться земля Ассирійців, Вавилонців, старинних Єгиптян, Греків, Римлян та інших.

На рідних землях.

Ба навіть на землях нашої України залишили нам наші славні книги, гетьмани та полководці добродії деякі свідки славної нашої минулості, що Іх з гордістю показуємо нашим дітям як заохоту та розраду; особливо в теперішню пору страшної руйни.

Без цих свідків ми не знаємо чийх батьків ми діти, та чи є чого нам признаватись та гордитись українським родом.

Ці пам'ятки-свідки це минулість наша, на якій маємо творити та розбудовувати країну будучи. Останись без цих свідків, то так як братись до будови дому без фундаментів!

Американці — глядучим поколінням.

Багата такими свідками й наша країна свобод-Америка. Свідки славної минулості набувають ту значущість відсутності місця, що Іх повсякчасно відвідують американці з дітьми та чужинцями. При них мов при огнищах наповняють вони серця свої відчуженістю, народною гордістю, любов'ю свого рідного та запалою до нових, це більших трудів та жертв для грядучих поколінь.

Тут — у Філадельфії, місті братньої любові — побачиш хоч скромну, але неощену для кожного американця національну святиню, де проголошено незалежність цієї країни; стіни її повні імен та історії світих її піовірів державників, політиків та борців.

В сусідстві є Давін Свободи, що звуком своїм проголосив всім свободу цієї країни, з історією різьбленою на ньому. Тут на головному перехресті доріг, у ратуші побачиш — кожному випадуючи в очі — плиту на стіні, а на ній — основника цього міста Вільяма Пена — молитву до Бога за цих що будуть мешкати у ньому. Тут найближ док до зроблено перший американський прапор з славом-історією на плеті. Тебе поведуть до Веллей Фордж, де найдеш свідки, як Батько Америки та її вождь Юрій Вашингтон, серед морозу та голоду клявся в молитві до Бога о витривалість, поміч та перемогу. А скільки свідків по архівах та бібліотеках, що в них розчитуються історичні та студійська молоддь, щоб це використати для історичних студій, які добути на денне світло стоять запальним, ідейним огнем для потомків.

Гордоші світа.

Однак найбільше свідків надбано в науково-виховавчих та гуманітарних установах, як церквах, шпиталях, притулках для старців, університетах та каледжах не лиш в Америці але по всьому світу. Там при вході, на дверях, по стінах чи в пропам'ятних Золотих Книгах відніють золотими написами свідки-імена цих, що своїми жертвами здвинули та закріпили ці святині всесвітньої чи своєрідної культури. Вони отерли не одну сльозу терпіння, вони дали спримогу виховати численні ряди провідників, сильних характерами, знаннями, та самопосвятою до праці для свого народу та його країни!

Щасливі ті, що слід лишили.

Якіж свідки оставить наш нарід тут по собі, щоб рідні діти, внуки та правнуки могли тим гордитись та загірватись до трудів та самопосвяти на жертвнику культури свого оз бездоленого народу?

По правді щаслива на землі та у вічності лиш та людина, що лишила свідки-добрі діла загальною значіння — за собою, бо лиш до таких відносять слова Ісуса: „Блаженні ви, бо щонебудь ви другим вчинили, ви Мені вчинили“. Ясно пише про це також наш поет Шевченко: „Тяжко умирати в неволі, а ще тяжше

Як Поширюють Серед Американців Знання Про Україну?

(В тіх рубриці подаватимемо імена тих осіб чи організацій, що будуть закуповувати книжки про Україну і українських людей для американських інституцій чи американських візначних людей).

Кліфтон, Н. Дж. — Товариство „Українська Січ“, відділ 182 У. Н. Союзу, закупило один примірник „Історії України“ М. Грушевського по англійськи, як і книжку Ю. Вернадського „Богдан-гетьман України“, які призначено для містової публічної бібліотеки.

Нюарк, Н. Дж. — Товариство „Запорозька Січ“, відділ 371 У. Н. Союзу, закупило два примірники „Історії України“, виданої англійською мовою і призначило один примірник для міської бібліотеки, а другий для редакції нюарського часопису „Івнинг Нюз“.

ЛИСТУВАННЯ АДМІНІСТРАЦІЇ

Не дивлячися на те, що адміністрація часопису, йдучи свідками почтового уряду, звернула увагу на те, що через передсвятковий натовп на пошти, багато почтових посилок спізнюється, багато читачів не звернуло на це уваги, внаслідок чого спізнилося багато оголошень відділових зборів, бізнесових підприємств тощо. Наприклад у п'ятницю, 26 грудня, адміністрація не дістала деякі писемця, вислані ще в понеділок, 22 грудня. Спеціальних повідомлень про ці опізнані оголошення не висилається. Коли яке оголошення не було поміщене цими днями, висилають його згорі припустити, що це сталося через опізнану висилку. Сподіємося, що відповідальність за це буде зложена на тих, що могли цьому запобігти.

Всі враз — всі вперед.

Гарячим бажанням Іх Ексселенції є, щоб ця нова величезна будова не прийшла до світ сиротою, але щоб до її посвячення-хрещення, хрестні подбади за щедре крижмо для неї та забезпечення на будуче. Винуватими її у нутрі, щоб могла виконувати своє завдання залежить від кожного з нас зокрема.

Ось дорогий український народе, для Тебе поодинокі, та для твоїх центральних та рідного рода локальних установ, якраз тепер, ту місце та пора оставити гідний слід по собі на цій віковій своєрідній твердині духа, на пожиток твоїм дітям, предмет любові, відчуженості та гордості будучих поколінь і на живий доказ чужим, що український народ не лиш жив і трудився, але також оставив по собі свідки-пам'ятки давньої своєрідної культури, як доказ життєздатності та права засісти в сім'ї вільних народів.

Коли чужі народи багаті і бідні — як це читаємо майже що дня в американських часописах — доцінюючи як свід значіння науково-виховавчих установ, цього животного коріння всіх одиноких націй, роблять все — попри родині — поважні грошеві записи на сю щіль, то чия лиш ми одні, мали б забути та знехтувати спільні нам всім українцям культурні змагання для грядучих поколінь, та пам'ять про нас мала б літи враз з нами в забуття до гробу? Ні! Ми хочемо жити, і то свободним, культурним життям і так життя передати нашим рідним дітям, щоб вони знали і гордились своїм родом!

Тому Ти віруючий та добрий український Батьку та Ти віруюча й сердечна українська Мамо і Ви всі славні українські діти, що вже самі працюєте на себе, Ви всі — до корих дійде цей голос, розважте це, ринітьте сейчас — на милість Бога — не відкладайте, бо не знаємо чне буде завтра — шедрими дарами вивінуймо та закріпимо цю нашу твердиню на американській землі.

Складаючи дари \$1,000, і більші, \$500 і більші, \$100 і

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ПІТСБУРГ, ПА.
Заклик до жіноцтва в Пітсбурзі!

Жінки громади! Наша держава у війні. На нас напав огидний і підступний ворог! Ось тому ціла суспільність мусить залучити всі свої сили, щоб відбити напад і покарати нахабників. Жінки цілої Америки це розуміють і виконують завдання, які їм тепер припали, вступаючи в ряди Американського Червоного Хреста.

Теж і жінки з українського роду, що є в Пітсбурзі мусять взятись за більшу працю в тому напрямі й для цього оснувати відділ Американського Червоного Хреста.

Я вже порозумілась із завідувачкою Філії (Чентеру) А. Ч. Хреста в нашому місті, котра обіцяла прислати інструкторку, щоб вчила жінок як давати першу поміч раненим, як теж інших корисних праць, яких учить Червоний Хрест.

Також подаю до відома, що о. декан Кіндїй призначив церковну галу на науку, по давану заходами Червоного Хреста. Кожна жінка, без ріжниць віроісповідання, котра хотіла вступити в ряди Американського Червоного Хреста, повинна зголоситись на понизьку адресу.

Українські жінки! Пам'ятаймо, що наша держава є добра для нас. Вона пригорула до себе наших людей, що вийшли з української землі, дала нам охорону і всі демократичні вольності. Тому в часі тривоги ми повинні дати докази нашої відчуженості і лояльності. Ми не тільки повинні купувати Бонди Краєвої Оборони, але ще також помагати такою працею, до якої хто надається.

Марія Малевич, 344 Becks Run Rd., Pittsburgh, Pa.

БРУКЛІН, Н. Й.
Хочемо дати про себе знати.

Моло пишеться в часописах про життя нашої громади. Та з цього не виходить, що того життя нема. Воно є і процвітає. Осередком є наш Український Національний Дім, вартості поверх \$50,000. Є на ньому трохи довгу, але небагато. Маємо нову церкву, вартості яких \$70,000, на якій є мало довгу завдяки ширій праці пароха, о. А. Лотовича. Пікніки, які відбулись цього року, а це заходами У. Н. Дому і української греко-католики, випали дуже добре. Заходом Аматорського Кружка, що існує при У. Н. Домі, та завдяки праці режисера п. Павла Слободяна, дано кілька вистав, що теж оживило наше життя. Союз Українок влаштував дві вистави. Дочки України два балі, а те саме й інші організації. Публіки завжди було повно. Надзвичайно гарно вдавсь концерт з нагоди

посвячення прапора Українського Товариства „Запорозька Січ“. Заходом Української Центральної влаштовано Свято Шевченка, концерт в честь митрополита А. Шептицького та Листопадове Свято. І вони випали успішно, завдяки добрій праці урядників Центрального Комітету, якого головою є о. сов. Лотович. Річні збори цього Комітету відбулись 9 грудня. Звітували урядники, а молада, тут роджена, секретарка панна Олена Мудрик відчитала протоколи. Урядови дано одноголосно вотум довіри повстанням з місць. З нарад вислано телеграму до президента Рузвельта з виявом нашої лояльності та готовості віддати і життя за Америку. На А. Ч. Хрест ухвалено \$10. Теж ухвалено скликати віча в справі закупки державних бондів оборони. Багато наших громадян вписалось до цивільної оборони. Молодий Демократичний Клуб не проявляє живішої діяльності, бо багато членів пішло до армії. Добре було, щоб Молодечий Клуб та Клуб Танцюристів закупили хоч „Історію України“, видану англійською мовою, щоб поширити знання про Україну між молоддю. І справи У. Н. Союзу стоять добре по відбувх зборах, в місяць жовтні, коли то реферували головний радний Е. Ляхович та Організатор В. Загаєвич. Придано поважне число членів, головню завдяки трудам п. Петра Малицького, секретаря Товариства „Запорозька Січ“. Маємо і поважне число професіоналістів: адвокат Іван Робертс; д-р Андрій Балко (при армії); д-р Михайло Дж. Малко; д-р Сліматюк, що є шпитальним і Союзним лікарем; учителька пані Анна Балко, заміжняя Стец, її муж є міським урядником; три „норски“; Оля Павчак, Марія Завдовська, Євгенія Чабаран; знову панна Марія Забавська докінчує каледж; маємо наших 4 громадян і при поліції, а трохи при огневій сторожі; є „сіті клерк“, є дві акторки: Оля Моцюра, що виступає в театрах і Осипа Бардак, пливачка, що виступала підчас Світової Вистави в Нью Йорку.

Ось тих кілька даних подаю, щоб зазначити, що і ми не спимо, а живемо своїм життям.

Григорій Бардак.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. — Річний мітинг Тов. Запорозька Січ, відділ 342, відбувся в четвер, 1. січня 1941, р. в год. 10. рано, в галі церковній. Присілих всіх членів прийняв на цей мітинг і вислухав справоздання уряду і контролю з діловодства за 1941. рік. Були вибори уряду на 1942. рік. Напоминається догуючих членів, щоб винесли свою лояльність, бо в противний раз можуть бути еспендовані. Будемо приймати нових членів і дітей до Товариства і У. Н. Союзу без вступної і лікарської оплати. Кожний член повинен приприводити нового кандидата, а дістане нагороду від У. Н. Союзу. І. Савчак, преск.; К. Минько, каск.; І. Маркович, секр.

СІРАКОЗ, Н. П. — Річні збори Укр. Тов. Січ, відділ 39, відбулись в суботу, 3. січня, в годині 7. вечером, в У. Н. Домі. Присілих всіх членів та членівки залучили на цих зборах точно наче і вислухали річного звіту уряду і контро. комскі за 1941. рік. Були вибори нового уряду на 1942. рік і є інші важкі справи до поладження. Не випишлись член або урядник буде підлягати карі після ухвал. Пригадується ще тих родичам, котрі ще не вписали своїх дітей до своєї рідної організації. У. Н. Союзу, щоб були такі добрі й на цих зборах вписали свої діти. Обов'язком члена бодяй раз рік привести на ці збори зі собою нового кандидата і вписати його до Тов. і У. Н. Союзу. — За уряд: Я. Трач, пр.; І. Лесюк, фін. секр.; А. Куцук, каск.; І. Каменик, рек. секр.

ТОРОНТО, ОНТ., КАНАДА. — Річні збори 422. відділу відбулись в неділю, 11. січня, в домі УНО. 300 безплат. ул. Все члєство мусить обов'язково явитись на тих зборах і взяти участь не лише у виборі уряду, але й в тих нарадах, які будуть вестись в час річних зборів. Початок точно в годині 2:30 пополудні. За уряд: В. Баган, голова; В. Пришк, секр.; Я. Ковальчук, каск.

НАЧАЛЬНИК ФЛОТИ. — Віце-адмірал Ройел Е. Інгерсол, новий командант американської військової флотії на Атлантийському океані, що обняв це становище після того, як Кінг став адміралом усієї військової флотії Злучених Держав.

НАСТУП ЯПОНЦІВ НА МАЛЯЙСЬКІМ ПІВСТРОВІ ЗДЕРЖАНИЙ

Наступ японців на Маляйським півострові, здержаний. Вже від семи днів японці не зробили жадного поважнішого поступу вперед. А це навіває оптимізмом британців в Сінгапурі. Вони переконані, що початкова японська розгромавість витрачена і відтепер японці під натиском британців будуть переходити в дефензиву.

В ЛІБІ І ІТАЛІЙЦІ ВТІКАЮТЬ

Бритійські війська в Лібії взяли найголовнішу німецько-італійську базу Бенгази і посунались вже далеко поза неї. Бенгази цілковито знищено. Німецько-італійські війська скупчені біля Агенабї, де вони відбиваються очікуючи поміч з Європи. Бритійці поспішно винищують на їх задах їхні запаси амуніції і газоліни.

ВІДДАЮТЬ РАДІО-АПАРАТИ

САН ФРАНЦІСКО (Кал.). Згідно з розпорядженням судових властей, горожани держав, з якими Америка знаходиться у війні, повідавали поліції радіові та фотографічні апарати. Ці заходи властей мають на меті виключити можливість шпонажі, яку можуть вести чужинці, піддані ворожих держав.

ВПИСУЙТЕ СВОІХ ДІТЕЙ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ І В ТАКИЙ СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧИТЬ ІХ БУДУЧИНУ.

ЗАТОПЛЕНА АМЕРИКАНСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ НА ПАЦИФІКУ
ГОНОЛЮЛЮ (Гавайські Острови). — Повідомляють, що 18. грудня ц. р. японська субмарина затопила на Пацифіку 7,000-тоновий американський корабель „Пруса“. З 34-ох членів залоги 13 врятувалося з життям, 9 загинуло, а 12-ох ще досі десь блукає в рятунковій лодці на повному морю. Заганий корабель плив з Панами через Гонолулу до Манілі.

Українські Стінні КАЛЕНДАРІ на 1942 РІК

- у гарних кольорах
- календаріом друковане українською мовою
- свята означені чітким червоним друком

1 за 25 ц.
5 за \$1.00

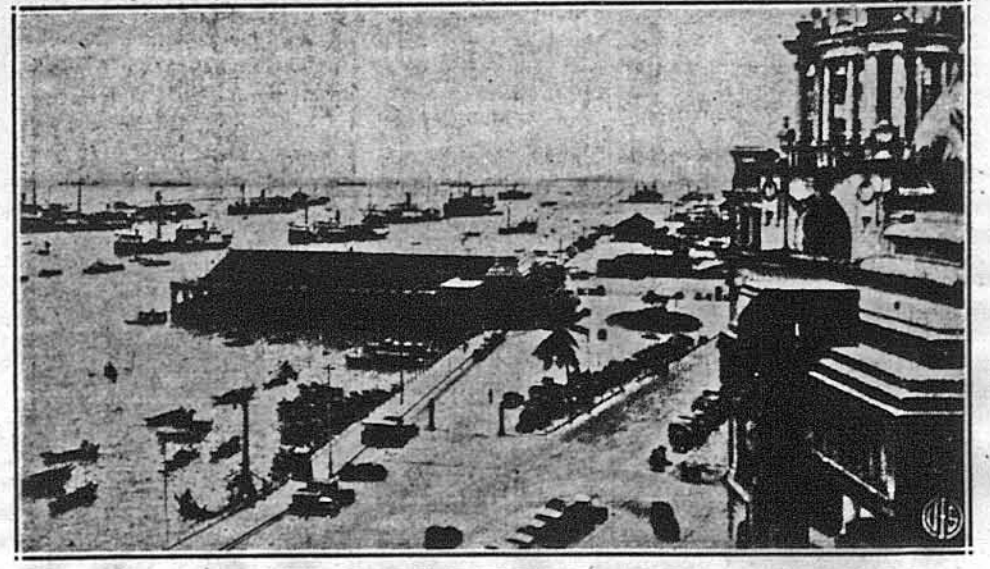
Надешитість треба поспішити разом із замовленням. На С. О. Д. не висилається.

- Президент Рузвельт
- Тарас Шевченко з Бандурою (новий образ)
- Мисс Україна з прапором
- Молода Українка
- Гуцул на пологині
- Наталка Подпалка
- Маруся з Іваном коло криниці
- Сини мої Гайдамаки
- Засвітали Козаченьки
- За Україну
- Ангел Хоронитель
- Фарма: діти в класі
- Маленька дівчина з песиками в городі
- Фарма: жінка, діти збирають яблука
- Краєвид: хата і гарний город
- Христос на Оливній горі
- Родження Трое, Христі Боже наш
- Стана по вищих Богів
- Христос, Добрий Пастир
- Воскресіння Ісуса Христа
- Пресв. Серпе Ісуса Христа
- Пресв. Серпе Преч. Діви Марії
- Свята Родина

Замовлення слати на адресу: „СВОБОДА“ 81-83 Grand Street Jersey City, N. J.

THIS YEAR GIVE...
DEFENSE BondsStamps**
The present that not only is appreciated by the one who receives it, but benefits every one in America.

лиш 2 дні остається
до висилки Вашого Різдвяного поздоровлення до поміщення в „Свободі“
Вишліть негайно. Скорше прийде, краще буде вироблене.
ОСТАННІЙ ДЕНЬ 31. ГРУДНЯ

ЯПОНЦІ ПОСЯГАЮТЬ ПО ЦЕ СВОІ ЛАБЕТИ. — Вид на пристань і морський фронт у Сінгапурі, столиці Пасифічних островів, що є головним об'єктом японської кампанії на Маляйському півострові. Остров Сінгапур має 27 миль довжини й 14 миль ширини. Це ключ до нафти, цинку й гуми Голандської Індії. Сінгапур це важна база британської військової флотії.

Жіноча Сторінка

Перше Воєнне Різдво

Життя довкруги нас на зверх не багато рійниться ще від цього, що до нього звикли ми у мирному, довоєнному часі. Якби не сірі військові односторі, що їх стільки замішалося цього року у святкову вулицю юрбу та першочі заголовки газет здавалося, що і цей різдвний час не залишиться в нашої пам'яті нічим більше, як оживленням в торгівлі та виміною дарунків між близькими. Ось минув час кількох тижнів підготовки для цього, щоб діти дещо втіху дружим і зворушитися самому над проявами пам'яті, прихильності, чи вдяки.

Після цього піде усе звичайним ходом: день, два, і позбудеться з хати взористих коробок та дискусій паперців, покладемо дарунки після їх ужитковості або сентиментальної вартості та почнемо гадати, чи не час вже виносити на смітник ялинку, яка щораз рясніше засипує підлогу похвильми колісочками. Покінчилася одна радісна дія і треба братися за шоденні заняття. Вертаємо до них з теплішим на хвилю серцем для людей, спокійнішим умом та вдвоємі, що його принесло святкування у гурті близьких та рідних.

Так бувало минулих літ. Хоч на зверх ще й сьогодні не багато діється такого, що позбавилоб цей різдвний час признак всенародної радості та приязни — всеж, вже це перше воєнне Різдво записується опустілими місцями при святковому столі та сізми в очах замість блисків радості для цих, що втратили когось близького у воєнних рядах.

Ніхто не сумнівається, що за рік війна затягне тіною більше цього, що сьогодні облетить це святковим спокоєм та втіхою. Прийде більше втрати у людях — стануть колючими шедрині маєтності та особисті жертви на воєнні цілі. Може бути неможливою навіть така звичайна річ, як відвідати при святі-рідню, чи зібрати довкруги себе гурт прихильних людей. Може зійти потреба зробити з Різдва звичайний робочий день, щоб подолати обов'язком воєнної виробництва, чи оборони. Тому цьогорічне святкування подобає дещо на ці останні години, що лишаються чоловікові, поки вибереться у небезпечну та незнану дорогу. Хоч подорожжя горячка значить вже усі його виники — всеж старається він зарвати ще якнайбільше втіх спокійного життя. Не тому, щоб не мав надії повернутися до них, але щоб заощадити собі останні першочі хвилини розстання.

Вже цьогорічні святкові приготування ціхувала більша,

усе, що має нам у цьому дні заступити багатство американського Різдва. Але за це безліч розмов та пригадок про землю, що її покинули, про нхоліття, що терпить наш нарід, про цих що відійшли надіючись, що хоч діти їх дізнаються гордоців власників та господарів своєї праїдної землі.

В останніх літах приходить ще до цих розмов співчуття з нашими нещасними переселенцями, що скитаються у невинному кліматі півночі, тими, що терплять від страхіття займанщини, холоду, голоду та інших наслідків воєнної закрутки.

Видается мені, що не слізних прикмет народньої вдачі шукати треба у цьому, що святий настрій скоріш зворушує нас, ніж розсвелеює. Це лиш у крові маємо глибоке відчуття усього вселюдського терпіння, без чого годі знайти силу для цього, щоб боротися з його причинами. Наше Різдво у цьому році дасть нам ще одну нагоду для цього, щоб заправити себе до боротьби за правду, мир та справедливість, до якої готові наша нова батьківщина.

Клявдія Олесьницька.

Канадійське Жіноцтво у Важній Ролі

Жінки — всі жінки — мусять працювати в цій війні, сказав домініанський міністер Воєнних Служб, Дж. Т. Торсон. З поширенням канадійської індустрії, жінки матимуть нагоду причинитися до остаточного успіху, займаючи місце мужичин в фабриках і звільняючи їх до армії. Уряд сподіється, що число жінок-робітниць у воєнній індустрії в скорому часі подвоїться. На основі минулорічної національної реєстрації, в Канаді є 216 тисяч бездітних замійних жінок. Около 950 тисяч жінок заявили при реєстрації, що вони можуть замінити їх теперішні заняття за інше, на яке вони будуть надаватися. В наступних шістьох місяцях, заповів Торсон, потрібно буде 2,400 жінок до служби при канадійській повітряній флотії, і таке саме число до сформування жіночого корпусу при канадійській армії.

На Тему: Чоловіки й Жінки

ЯК ЖІНКИ?

Від коли появилися вистки про перші воєнні втрати в американській армії й флотії, почали ч.сопни приносити й звідомлення про життя жінок, матерей і сестер цих воїнів і моряків.

Всїд за тим появилися рапорти про почування й думки жінок, матерей і сестер тих, що воюють проти ворогів.

Факти життя вибивають незатерту лекцію, що хоча жінки не беруть безпосередньої участі в бою, вони в їх перебігу й висліді безпосередно особисто заінтересовані.

ЖІНКА ДЛЯ АРМІЇ.

Доносьте з Іст Раковей, на Лонг Айленді, що пані Віола Гросмен, що від давна займалася радіом, відкрила в своїй мешканій школу для приготування жінок до радіової служби в американській армії й флотії.

Має вона вже триста учеників. Більшість з них жінки. Декотрі з них, — каже пані Гросмен, — є дуже добрі радіові операторки.

Нема причини, чому не мали би бути. Хіба як хтось у родині, наприклад батько, потребуючи фальшивого підбехтання своєї вишости, вбивав дівчині в голову, що вона надається лишень до кухні.

ОБОВ'ЯЗОК РОДИЧІВ.

„Нью Йорк Ворлд-Телеграм“ звертає увагу американським родичам на те, що з теперішньої війни випливає для них новий обов'язок: не поширяти серед своїх дітей ненависти до дітей іншої національності.

Часопис, натякуючи на ширення ненависти до японців, звертає увагу американським родичам, що ширенням ненависти до дітей не починається до американської перемоги над Японією. Тому й нерозумно ширити ненависть між дітьми по домах, школах і іграшках.

Заввагу про японських дітей треба би поширити на всі діти, бо й інші діти можуть теж теріти від упередження до національності їх родичів, що шириться підчас війни. І треба би родичам вбити в голову, що всяка ненависть до якоїнебудь національності може колись звернутися проти них самих.

Зогляду на те, що з родичів мати має без сумніву більше стичности з дітьми, а через те більше впливу на їх виховання, газета зробила би найкраще, якби була звернулася з цими увагами до матерей.

ВЕЛИКА ЖІНКА.

Багато газет присвятило статті Верджині Морей знагоди її недавньої смерті.

Останніми роками свого життя вона була директоркою „Товариства Допомоги Подорожуючим“, що спеціально займається опікою для жінок, що подорожують самі. Кажуть, що Морей через цю ор-

ганізацію помогла мільонам осіб.

Другою організацією, що її Верджинія Морей присвятила немало часу й праці, це нью-йорське міське бюро для за-побігання кримінальності серед молоді. Вона ніколи не кидала каменем на дитину, що зійшла на мавиці; вона передовсім старалася її помогти.

Тому й пише „Нью Йорк Таймс“ з приводу її смерті: „Її смерть була втратою для всього громадянства“.

ПРИГАДКА.

Коли федеральний уряд поставив на суд летунку Лору Ингадс як обвинувачену за на-рушення закону про реєстрацію агентів чужинських урядів, федеральний уряд мимоходом дав пригадку жінкам, що признання рівності полів дає не лише права, але й обов'язки.

Могла жінка дістати від уряду „лайсінс“ на літання, як мужчина, але й вона була обов'язана зареєструватися як чужа агентка, коли робила службу для чужого уряду.

Не перешкаджала спідниця зрівнятися з мужчинами в летунстві, не звільнить її від обов'язків чужих агентів.

ЗБОРИ ВІДДІЛУ У. Н. СОЮЗУ

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. — Річні збори Тов. Запорозька Сп. від. 234, відбулися в четвер, 1. січня 1942 року, в 2:30 год. пополуночі, в салі У. Н. Дому, 214-216 Фултон Стр. На ці збори проситися всіх членів прибути на час, бо будуть важні справи до погодження. Буде справоздання урядників і контр. комісії за цілий рік, як також вибір уряду на 1942 рік. Не з'явившись член заплатити кару після тов. ухвал. — П. Сташко, год.: І. Плат, скарб.: С. Моніла, фін. секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Річні збори Бр. св. Вас. Великого, від. 364, відбулися в четвер, 1. січня 1942, в годині 1., в Українській Домі на Іст Саїд, 3161 Іст 93. вулиця. Обов'язком кожного члена бути на зборах, бо є важні справи до вирішення. Буде справоздання контр. комісії і уряду за минулий рік, як також вибір нового уряду на рік 1942. — Михайло Бурко, предс.; Степан Кравчук, кас.; Іван Сподар, секр. (John Spodar, 9425 Parkview Ave., Cleveland, O.)

ГУДСОН, Н. П. — Бр. св. Йосафата, від. 477, ухвалило на річних мітингу закупити бонди за сто доларів і жертвувати ними на Червоно-Хрест; на це члени згодилися одностайно. Бр. св. Йосафата закликає всі Товариства закупити бонди і жертвувати якусь частину на Червоно-Хрест з братської каси. Тим самим покажм і докажм, що ми стоїмо стопроцентно з Америкою до побід ворогів. — Ілько Лисотір, секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ. — Річні збори Бр. св. І. Христителя, від. 270, відбулися в четвер, 1. січня, в год. 2:30 пополуночі, в У. Н. Домі, 181-183 Файт ул. Проситися всіх членів і членів прийти на ці збори. Це є річні збори і є багато важних справ до погодження. Буде вибір уряду на 1942 рік. Довгуючих просимо вирішити свої вкладки, щоб не переносити дову на наступний рік. Не присутній члена на зборах підлягає карі 1 дол. — За уряд: М. Косопольський, предс.; С. Гріша, кас.; М. Пігура, фін. секр.; А. Мазур, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Сестр. Н. З. П. Лінн Марі, від. 112, буде мати річний мітинг на Новий Рік, 1. січня 1942, в калі церковній. Просимо всіх членів прийти на час. Мітинг зачнеється в 1. годині точно. Проситися, щоб не бракувало ні одного членів. Кожна повинна прийти й вислухати справоздання про працю старих урядників з цілого року і вибрати уряд на рік 1942. — Марія Ліска, предс.; Катерина Габрієльська, фін. секр.; Софія Лаука, кас.; Домініка Романович, рек. секр.

WM. TROYANOSKI

Electric Refrigerators, Washers, Radios and Sewing Machines. Also all kinds repairs. 233 WEST CENTRE STREET, MAHANOEY CITY, PA. Phone 838.

Вдається з довіром до свого українця за новим товаром і на-правою. Спеціально, направила машини до шиття, машини до прання і холодильників. Пишіть, кличте або заходіть. 274-Василь Трояноский.

ВАСИЛЬ ПРИШЛЯК

ВИРІБНИК І ПРОДАВЕЦЬ МЕБЛІВ „GRANT CIRCLE UPHOLSTERY CO., Inc.” 2469 WEBSTER AVENUE Near 188th St. BRONX, N. Y.

Має на складі РІЗНІ МЕБЛІ, доброго шиття, по дешевій ціні. Telephone: FOrdham 4-6666.

ДАРОВА

вишлемо кожному зразок (SAMPLE) Карпатського Чаю з найліпшого гірського злля, на недомагання жовудка, печики і нирок. Велика пачка коштує 50¢.

● ГРУДНЕ ЗІЛЛЯ, природне средство припорувають тим, що терплять на впертий кашель, біль горла і задуху. Пачка коштує 50¢.

● ЗІЛЛЯ НА ВОЛОЧІХ НОГІ. Дуже помічне. Як його уживати, інструковано на пакці. Велика пачка 50¢.

● МІШАНИ КОРІННЯ, на не-стравність, брак апетиту, корчі. Добре також на запах до горіаки. Пачка 50¢.

Хто купить 4 пачки, нараз ви-ше згадаю злля за \$2.00, від-стану одну пачку даром.

Маємо вскі ліпші злля, листя, шит, кору, годі, коріння, ладан, живицю і т. д. Продаємо туртом і деталію. Для ширини-ків і продавців відповідний опус. Заовлення посилите на адресу: UKRAINIAN BAZAAR, 170 E. 4th St., New York, N. Y.

ЗАВЖДИ

Найкраща услуга вимагає в кожній дрібній особистій увазі. Таким чином ніякої подробиці не переочиться і не за-небгається.

Ще від 1900 року таслом цієї фірми є: дати кожній родині особисту увагу й заінтересування — завжди.

STEPHEN J. JEWISIAK & SON FUNERAL DIRECTORS

77 Morris St., Jersey City 34 E. 25th St., Bayonne Phone: Bergen 4-5989 Bayonne 3-0540

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК НА ФІЛАДЕЛЬФІЮ А ОКОЛИЦЮ

МИХАЙЛО НАСЕВИЧ cor. FRANKLIN & BROWN STS. PHILADELPHIA, PA. Tel. Market 1320. ОБСЛУГА В ДЕНЬ І ВНОЧІ

ЦІЛИЙ ПОХОРОН

з цією препа-рою металевому труну, двома якими, караваном, балсамуванням, пия-ванням Похоронного Дому і т. д. \$295.00

Все, чого треба, з вишком оди-ни й належностей за церковну відправу й цинтар. S. KANAI KAIN 433 State St., Perth Amboy, N. J. Phone: Perth Amboy 4-4648

МИРОН ЛИТВИН І СИН

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

Обслуга шира і чесна Main Office: 383 MORRIS AVENUE, cor. Springfield Ave. NEWARK, N. J. Phone: Essex 3-5347

Branch office (Flaia) 969 SOUTH BROAD STREET, TRENTON, N. J. Phone: Trenton 8588

ІВАН БУНЬКО

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

заряджує погребом по ціні так низькій як \$150. Обслуга найкраща.

JOHN BUNKO

Licensed Undertaker & Embalmer 437 E. 5th St., NEW YORK CITY. Dignified funerals as low as \$150. Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

ЗАНІМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦІ 129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel.: Orchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL: 707 PROSPECT AVENUE, (cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y. Tel.: Melrose 5-5577

ВІСПИЧТЕ СВОІХ ДІТЕЙ В ЧЛЕНІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ І В ТАКИЙ СПОСІБ ЗАБЕЗПЕ-ЧІТЬ ІХ БУДУЧИНУ.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІ-ТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

ТАРЗАН, ч. 474. Загадочна охота.

Немов лев, що отсе пустився на свою жертву, галера адак-ців пустилася у напрямку ко-рабля, що завісив на гори-зонті.

Підіхавши до невідомого кораб-ля Вилієно закричав: „Що це за корабель?“ З корабля роздалася відповідь: „торговельний корабель „Ізабеля““.

Вилієно повернувся до Тар-зана: „Якраз на цім кораблі мала відіхати Зеєла, щоб віді-хати бути проданою на невід-ницькій ярмарку“.

Аль-Тарик відразу зкомандував, щоб вся залога була готова до бо-ротьби. Моряки миттю виконали приказ. Та не за Зеєло вони отсе збирались битися.